

РЕШЕНИЕ

№ 3157

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 21.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **11391** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.с чл.220 от Закона за митниците /ЗМ/.

Образувано по жалба на "OGL-F. T. L. VERTRIEB" G. – Германия /"О.–Ф. Т. Л.", с адрес на управление–Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding, V. № DE129428682, данъчен номер в България: BG3074924203, чрез адв.Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, срещу Решение № Р. 3000-2228/21.10.2020г./32-307002, издадено от Директора на Териториална дирекция "Тракийска" към агенция "Митници".

С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорения административен акт по чл.146, т.3, т.4 и т.5 АПК: противоречие с материалния закон, съществени нарушения на административно-производствените правила при издаването му и несъответствие с целта на закона. Излагат се твърдения, че същият е издаден при неправилно възприета фактическа обстановка. Твърди се, че дружеството е представило всички необходими доказателства за определяне на митническата стойност на процесните стоки – пресни зеленчуци, в това число и пресни домати, по чл.70, § 3 от М., който за определяне на митническата стойност при вноса сочи реално платената цена на стоките. В тази връзка се излагат аргументи, че митническата администрация незаконосъобразно отхвърля представените документи, като в резултат формира извод, че не е доказана договорната стойност на стоките, тъй като са реализирани на цена по-ниска от тази на придобиването им. Жалбоподателят се

позовава на чл.75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 с аргумент, че той не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. Сочи, че не е отчетена спецификата на търговските отношения между "О.-Ф. Т. Л." Г. и крайния клиент на стоките – международна верига "LIDL", които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Твърди се, че от реализацията на стоки от вида на процесните за едномесечен период дружеството реализира положителен финансов резултат /печалба/, независимо от единичните доставки, реализирани на цена по-ниска от митническата им стойност. Поддържа, че цялото количество внесени стоки е продадено на "LIDL", което означава, че се касае за продажба на "най-голямо сборно количество" от внесените стоки по смисъла на чл.74, § 2, ал.4 М., а от представените в хода на административното производство документи е видно, че стандартната вносна цена на стоките е била далеч по-ниска от конкретните им продажни цени след вноса, поради което вносно мито не се дължи и фискалният интерес на ЕС не е ошетен. Моли Съда да отмени атакуваното митническо решение и да ме присъди сторените по делото разноски. В с.з. жалбоподателят се представлява от адв.Г., който поддържа жалбата.

Ответникът – Директорът на ТД "Митница П., с предишно наименование ТД "Тракийска" към агенция "Митници", в с.з. не се представлява, а процесуалният му представител е депозирал молба, с която моли Съда да отхвърли жалбата и да му присъди юрисконсултско възнаграждение. Отправя възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа страна:

На 23.04.2019 г. в МБ С. с регистрирана Митническа декларация (МД) с MRN 19BG003010003875R6, с вносител „О.-Ф. Т. Л.“ Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление различни стоки – пресни зеленчуци, в това число и пресни домати с произход Република Турция, както следва: стока № 2 – пресни домати, тип "кръгъл червен" с нето 5 760 кг.

За стока № 2/2 (пресни домати, тип кръгъл червен), с код по КН [ЕГН], е декларирана митническа стойност в размер на 15 274,54 лв., преизчислена в € /100 кг на 135,59 € /100 кг. Определената от ЕК за дата 23.04.2019 г. стандартна вносна стойност /С./ за домати с произход от Република Турция е 104,90 € /100 кг. Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока, декларираната митническа стойност (135,59 € /100 кг) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (104,90 € /100 кг). На основание чл.75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във вр.с чл.148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е учредено обезпечение в размер на 1 013,89 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил при определената за деня С. (104,90 € /100 кг).

Обезпечението за процесните стоки е внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството, видно от представени фотокопия на преводни нареждания на л. 47 - за стока № 62 /пресни домати, тип кръгъл, червен/ - в размер на 1 013,89 лв.

На 23.04.2019 г. с писмо рег.№ 32-122399 "О.-Ф. Т. Л." Г. е уведомено, че на основание чл.75, § 5, ал.1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от

регистриране на митническата декларация от 23.04.2019 г. е необходимо да представи доказателства, че стока № 2 (пресни домати, тип кръгъл, червен) са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 23.05.2019 г. пълномощникът на жалбоподателя - [фирма], е представило доказателства за установяване на цената, на която са реализирани процесните стоки. Цялото количество от 5 760 кг по стока № 2 (пресни домати, тип кръгъл червен) е продадено за цена от 140 €/100 кг. (л.50). С писмото от 23.05.2019 г. са представени и писмени доказателства, удостоверяващи декларираната митническа стойност по ЕАД № 19BG003010003875R6.

След проверка на представените документи митническите органи са установили, че за стока № 2 (пресни домати, тип кръгъл червен), представените фактури за последваща продажба сочат, че домите са продадени на цена 140€/100 кг, която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническата декларация от 23.04.2019 г.), изчисление на 147.64 €/100 кг. В тази връзка митническите органи са приели, че не е представено доказателство за условията от освобождаване, поради което е определено, че вносите за стока № 2 депозит в размер на 1 013.89 лв. следва да бъде задържан за заплащане на вносни мита на основание чл.75, § 5, ал.3 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891.

С оглед на това и в съответствие с чл.22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. с писмо рег.№ 32-335775/21.11.2019 г. дружеството е уведомено, че предстои издаване на решение на Директора на ТД "Тракийска" към АМ, с което за стока № 2 (пресни домати, тип кръгъл червен) по МД с MRN 19BG003010003875R6 ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл.75, § 5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, и предоставеното обезпечение в размер на 1 013,89 лв. ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни. С молба вх.№ 32-372566/23.12.2019 г. чрез пълномощника си [фирма] дружеството е възразило срещу издаване на акт за възникване на митническо задължение по тази митническа декларация с аргументи, които са преценени от административния орган като неоснователни и е издадено оспореното Решение № Р. 3000-2228/32-307002 от 21.10.2020 г. /л.22/.

С решението е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на вносите обезпечение в размер на 1 013,89 лв. и същото е задържано като плащане за вносно мито на основание чл.75, § 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Изложени са мотиви, че в Регламент (ЕС) № 1308/2013 г. са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в това число и правилата при търговия с трети страни и формирането на вносите мита, като спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени, в това число и към домите. Съгласно тази система вносите им не се облага с единна ставка на митото, а с различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Посочено е, че практическото прилагане на чл.181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 г., с който се въвеждат правилата за определяне на входните цени на стоките, показва, че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална, тоест колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратното. В тази връзка е посочено, че, ако вносителите

декларират завишени цени, те трябва да докажат причините за това с цел да се изключи, че тези цени са завишени, за да бъде избегнато заплащане на митата. Изложени са аргументи, че противно на търговската логика търговецът е реализирал стоката на цена по-ниска от тази за придобиването ѝ, генерирайки отрицателен финансов резултат /загуба/.

По делото е приобщена административната преписка по издаване на решението. Към нея е представена MRN № 19BG003010003875R6, превозни документи – международни товарителници, сертификати за стоката, други документи, придружаващи стоката, фактура /e-FAKTURA/ и други документи (л.22, л.109, л.137). По делото е допусната съдебно-икономическа експертиза /СИЕ/, по която е депозирано заключение от в.л. Л. Й.. Заключениеето не е оспорено от страните. След анализ на наличните по делото писмени доказателства и допълнително представени доказателства на електронен носител експертът е направил заключение, че стоките са декларирани пред митническите органи на Република Турция и Република България, като договорената цена на стоките е 7 188,48 евро или 135,59 €/100 кг за стоката пресни домати. Направено е заключение, че обявената цена съответства на отразената в съпътстващите стоката документи, продажната цена е заплатена, за което са представени и налични по делото платежни документи. В заключението е отразено, че цялото количество от процесните стоки е продадено, видно от представени търговски фактури, на "LIDL" Румъния при единична цена 1,40 € или 140 €/100 кг за пресни домати. Направен е извод, че в счетоводството на дружеството жалбоподател са отразени стопанските операции по вноса и последващата реализация на стоките съгласно установения законов ред, които потвърждават стойността на договорената и реално платена цена за придобиване на стоката, с включени транспортни разходи. Направена е констатация, че при вноса за определяне на митническата стойност е спазен чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На следващо място, констатирано е съответствие в данните за стойностите, посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези, декларирани в процесната митническа декларация. В.л. е посочило, че стопанските операции по придобиването и реализацията на процесните стоки са регистрирани в счетоводната и данъчната отчетност на дружеството съгласно установения законов ред, което е дало основание да направи извод, че са доказани реални стопански операции. По въпроса каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, в.л. е посочило, че е приложило метода "Договорна стойност на внасяните стоки", като за прилагането му са спазени изискванията на митническото законодателство. С оглед на това, че цялото количество от стоката е продадено с две доставки на "LIDL" Румъния, следва да се приеме, че това е най-голямото сборно количество, а именно при единична цена 1,40 € или 140 €/100 кг за пресни домати. При тези факти експертът е стигнал до извода, че вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 23.04.2019 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата и с оглед преференциалния режим с Турция, за процесната стока стоки е 0 %.

Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано предвид това, че в.л. е формирало изводите си въз основа на представените по делото доказателства, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора. Вещото лице е дало пълен отговор на поставените въпроси, ведно с аргументация на изводите, до които е стигнало.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като писмени доказателства: Представени от жалбоподателя с молба вх.№ 41013/31.12.2020 г. (л.77) и с молба от 24.06.2021 г. (л.137). Представени от ответника с молба вх. № 415/07.01.2021 г. (л.88); с молба вх.№ 16196/12.05.2021 г. (л.106) и с молба вх.№ 34533/13.10.2021 г. (л.179).

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е връчено на жалбоподателя на 22.10.2020 г., видно от положения подпис и дата, а жалбата е депозирана на 05.11.2020 г., видно от пощенското клеймо (л.17, л.21). Подадена е в предвидения в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.220 ЗМ срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, и е процесуално допустима.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган. Директорът има качеството на митнически орган по смисъла на § 1, т.9 от ДР на ЗМ и чл.5, т.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На основание чл.19, ал.1 ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от Директора на агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. Видно от Заповед № 269/13.01.2020 г. на Директора на АМ, А. Х. – П., заема длъжността "директор" на ТД в Агенция "Митници" - "Тракийска" вр. Заповед № ЗМФ-642/28.07.2021 г. на Министъра на финансите (л.108, л.189).

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения и задържане на представените депозити за удовлетворяването им. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила в процеса по издаване на акта.

По приложението на материалния закон:

Съгласно подадената от жалбоподателя митническа декларация процесните стоки са с произход Република Турция и са допуснати до режим на свободно обращение с цел крайно потребление. С оглед вида на стоките – пресни зеленчуци, в случая е приложим Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, който урежда установява обща организация на пазарите на селскостопански продукти, сред които и по чл.1, § 2, б."и" – пресни плодове и зеленчуци.

В случая между страните не се спори по отношение на фактите по делото. Спорният момент касае тълкуването и приложението на чл.75, § 5, ал.3 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 от 13 март 2017 за допълване на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543/2011 на Комисията. Посочените текстове касаят предоставянето на обезпечение при внос на стоки. Съгласно § 2, ал.1, която видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложена от митническите органи при приемане на митническата декларация, "когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в чл.70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната

ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в чл.148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос". Визираното в разпоредбата обезпечение е предоставено от дружеството жалбоподател за процесната стока, както следва: 1 013.89 лв. за стока № 2 /пресни домати/.

За да постанови отказ от освобождаване на предоставения депозит за удовлетворяване на митническото задължение, митническият орган се е позовал на чл.75, § 5, ал.3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, съгласно който "предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита". Приети са като неудовлетворяващи представените от дружество доказателства за установяване изпълнението на условията на вноса.

Разпоредбата на чл.75, § 5, ал.4 съдържа правила относно способите за доказване на условията за освобождаване, като съгласно нея освен фактурата са допустими всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Съдът намира, че тълкуването ѝ налага извода, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на стоките от партидата документи. В случая са представени фактура за придобиването им при вноса, транспортни документи, от които е видно местоназначението им, фактури за последващата им реализация чрез продажба на международна верига "LIDL" – с местоназначение Румъния, по фактури, описани в СИЕ и представени по делото. Съгласно заключението на вещото лице няма несъответствия в представените документи, като цената отразена в митническата декларация на жалбоподателя съвпада с тази във фактурата за придобиване и е обявена в митническата администрация на Република Турция.

Единственият аргумент, с който ответникът не приема представените от дружеството доказателства за условията на освобождаване, е по-ниската цена, на която е реализирана стоката, което според него противоречи на пазарната логика. На първо място, за определяне на митническата стойност на стоките чл.75, § 5, ал.2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 препраща към чл.70, ал.1 от Регламент (ЕС) 2013/952, съгласно който базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. В настоящия случай не са налице някои от условията, визираны в ал.3, които изключват приложението на договорната стойност, включително свързаност между купувача и продавача, за което няма данни по делото, а и не се твърди такава от митническите органи. Съгласно приложимите норми определянето на митническата стойност не е обвързано по никакъв начин с реализирането на печалба по конкретната сделка.

Последното не е и сред условията за освобождаване на внесената гаранция. Реализирането на

печалба, особено ограничено до конкретната сделка с конкретните стоки, предмет на вноса по една митническа декларация, не е поставено по никакъв начин в зависимост от извода за достоверност на декларираната от вносителя митническа стойност. Напротив, видно от обхвата на изброените документи в чл.75, § 5, ал.4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 следва да бъде направена пълна и комплексна преценка относно това дали представените документи подкрепят обявената с митническата декларация митническа стойност на стоките.

В настоящия случай се установи въз основа на представените писмени доказателства и заключението на СИЕ, че обявените в митническата декларация данни съответстват на останалите документи, относими към вноса на процесните стоки – пресни домати. Освен това е безспорно доказано и извършеното плащане на обявената договорна цена към турския търговец, за което е представено копие на търговска фактура IHR201900000272/19.04.2019 г., издадена от Babacanlar Sebze Meyve, Турция, както и доказателства за извършено плащане от страна на жалбоподателя за общата сума от 9 976.32 евро по процесната фактура.

По аргумента на ответника за липсата на пазарна логика в продажбата на загуба, Съдът намира за основателни възраженията на жалбоподателя, че реализирането на печалба в настоящия случай следва да бъде разглеждано в един по-дълъг период предвид дългосрочните търговски отношения с неговия контрагент – международна верига "LIDL", и периодичността на доставките, които се извършват през цялата година. При такъв тип повтарящи се доставки е оправдано и не противоречи на търговската логика, някои от доставките да бъдат реализирани на по-ниска цена, което се компенсира с други доставки, реализирани на печалба. Това важи с още по-голяма сила, когато става въпрос за доставки на бързоразвалящи се стоки като пресните плодове и зеленчуци, при които е от особено значение бързата им реализация поради влошаването на търговския им вид и вкусови качества в рамките на часове, което налага за ограничаване на загубите понякога да бъдат продавани на по-ниска цена.

Необоснован и неправилен в този смисъл е изводът на митническия орган, че преценката за реализация на стоките с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение на конкретната партида, обявена с процесната митническа декларация.

С оглед на всичко изложено Съдът намира, че няма основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на територията на Съюза с процесната митническа декларация, и за установяване на митнически задължения, поради което отказът на митническия орган да освободи внесеното обезпечение - в размер на 1 013,89 лв. за стока № 2 /пресни домати/, е незаконосъобразен.

За пълнота следва да се отбележи, че чл.74 от Регламент (ЕС) 2013/952 урежда вторични методи за определяне на митническата стойност в случаите, в които тя не може да бъде определена по реда на чл.70, какъвто не е настоящият. Въпреки това, доколкото е направено възражение от жалбоподателя, следва да бъде маркирано, че съгласно чл.74, § 2, б.,в“, който въвежда метода на най-голямо сборно количество, „стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите“. Съгласно анализа на вещото лице следва да се приеме, че с оглед на това, че цялото количество от стоките е продадено с една доставка на "LIDL" - Румъния, това е най-голямото сборно количество, при единична цена 1,40 € или 140 €/100 kg за пресни домати. С оглед на това вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 23.04.2019 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата и с оглед преференциалния режим с Турция за процесната стока е 0 %. Следователно, и при определяне на митническата стойност по този метод отново не се дължи вносно мито и няма основания за задържане на внесените депозити. В този смисъл е Решение № 6859 от 08.06.2021 г. на ВАС по адм.дело № 1838/2021 г.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено при липса на материалноправните предпоставки, поради което то следва да бъде отменено. На

основание чл.173, ал.2 АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в настоящите мотиви.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което Съдът дължи присъждането им. Същите са общо в размер на 760 лв., от които 50 лв. внесена държавна такса, 310 лв. платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия, и 400 лв. внесен депозит за СИЕ. Съдът не намира за прекомерно адвокатското възнаграждение, защото същото е определено в размер, незначително надхвърлящ минималния размер съгласно чл.8, ал.1, т.2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в приложимата редакция към момента на плащане на възнаграждението).

Така мотивиран и на основание чл.220 от ЗМ във вр.с чл.173, ал.2 и чл.143, ал.1 от АПК, Съдът

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ по жалба на "OGL-F. T. L. VERTRIEB" G.– Германия /"О.–Ф. Т. Л.", с адрес на управление–Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding, V.№ DE129428682, данъчен номер в България BG3074924203, издаденото Решение № Р. 3000-2228/21.10.2020 г. на Директора на Териториална дирекция "Тракийска" към агенция "Митници".

ВРЪЩА преписката на Директора на Териториална дирекция Митница "П.", Агенция "Митници" за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на "OGL-F. T. L. VERTRIEB" G.–Германия /"О.–Ф. Т. Л.", с адрес на управление–Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding, V.№ DE129428682, данъчен номер в България BG3074924203, разноски по делото в размер на 760 лв. /седемстотин и шестдесет лева/.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: